

PhDr. Petr Majer

Petr Majer se narodil 1. března 1950 v Orlové. Do svých desíti let žil se svou rodinou v pronajatém bytě v Orlové. Otec se rozhodl, že si postaví dům, ale k tomu došlo až koncem 60. let. Jeho otec byl za války nuceně nasazen v Německu, odkud utekl a po svém dopadení byl vyslýchán a vezněn gestapem, což se podepsalo na jeho zdravotním stavu. Byl do konce života válečným invalidou. Jeho bratr měl v 18 letech úraz na šachtě a je dodnes invalidní.

Do základní školy začal chodit v Orlové – Porubě, což byl trochu problém, protože tam nejezdil autobus a tak se musel chodit 2,5 km tam i zpět za každého počasí pěšky. Do školy, ale chodil moc rád a bavila ho. Měl oblíbené předměty jako chemie, fyzika a hlavně zeměpis.

V osmé třídě, probíhaly náborové akce žáků na střední školy a učiliště, měl možnost se podívat na šachtu i do chemičky. Nic z toho ho neoslovilo a ještě se, jak říkal na šachtě několikrát bouchl do hlavy a v chemičce to páchlo. Další variantou bylo vojenské učiliště, kam měl být ze škol vždy vybrán určitý počet chlapců. Tato varianta rozhodla.

Nastoupil proto v roce 1965 na Vojenskou školu Jana Žižky v Moravské Třebové, kde po 3 letech v červenci 1968 úspěšně odmaturoval. Po střední škole se chtěl stát lékařem, a proto se přihlásil na Lékařskou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové. Dostal se však na obor stomatologie a toto studium odmítl. Druhou možností bylo studovat vyšší dělostřelecké učiliště v Martině. Tam studoval vysokolškolský obor matematika – fyzika.

V roce 1968 nastoupil jako voják základní vojenské služby, kde zažil i srpen 1968. Potom co absolvoval Vyšší dělostřelecké učiliště. Byl vyřazen jako poručík dělostřelectva v záloze. A dostal první umístění v Lešanech u Prahy u protitankového pluku, jako velitel protitankové baterie 100 mm kanónů.

V tomtéž roce se oženil a v Karviné se mu narodil syn. Coby voják z povolání se musel často stěhovat. Za dalšího stěhování do Týnce nad Sázavou se mu narodila dcera.

Nejtěžší byl rok 1982-83, kdy mu těžce onemocněl syn a byla mu zamítnuta dodatečná léčba u Jadranu v bývalé Jugoslávii. Zároveň byla propuštěna manželka od armády a on přemístěný do Hranic na Moravě k dělostřeleckému útvaru, kde pracoval až do roku 1989.

Po Sametové revoluci v roce 1989, kterou velice uvítal dostal nabídku na Ministerstvu obrany v analytickém oddělení, kterou přijal a pracoval zde až do odchodu do důchodu. Práci zde považuje za nejlepší ve svém životě, protože dělal něco, co ho opravdu bavilo.

Po odchodu do důchodu se začal věnovat psaní knih, zejména s vojenskou tematikou, kde zůročil svá léta v armádě. Dále se ve svých knihách věnuje osobnostem z Těšínska bojujícím v 1. i 2. sv. válce. Díky své literární činnosti se seznámil s řadou osobností z okruhu politiků i významných osobností ze světa kultury.

Kromě spisovatelské činnosti je také kronikářem obce Bystřice nad Olší a také řádu Cyriaků v Praze.

V roce 2008 se stal předsedou Jenoty Frýdek – Místek Československé obce legionářské se sídlem v Bystřici nad Olší a je jím dodnes.

Co by vzkázal dnešní generaci? Ať si vážíme toho co dnes máme a hlavně svobody.